



INHOUD

1	Colofoon
2	Inhoud
3	Van de voorzitter
5	Van de redactie
6	Van de Jubileum Commissie
8	Wij feliciteren
9	Het Randstedelijk Knapenkoor
15	In hogere sfeer...
17	Een potloodje
19	De vrouw achter het koorlid
22	Lach van de dag
23	(Voormalig) Knapenkoor steelt....
26	Reacties & Aanbevelingen
28	Optreden van twee generaties....
31	Programma van optredens



Van de voorzitter

Allereerst wens ik u nogmaals een geweldige en vooral gezond 2010.

De meeste van u heb ik al de hand kunnen drukken bij onze nieuwjaarsbijeenkomst van 7 januari. Uiteraard wens ik ook alle sponsors, adverteerders, donateurs en andere belangstellenden hetzelfde. Wat hebben we een geweldige start meegemaakt. Een nieuwjaarsbijeenkomst die anders was dan alle voorgaande bijeenkomsten. Tijd om met elkaar te praten, afgewisseld met korte toespraken en een verrassend optreden van een zeer getalenteerd toneelgezelschap. Er blijken meerdere talenten bij verschillende mensen aanwezig te zijn.

Ik heb genoten van het spel, de teksten, de aankleding en de gedrevenheid waarmee geacteerd werd. Een prima middel om op deze wijze een spiegel voorgehouden te krijgen.

Ik ga niet alle namen noemen, maar de hand van één man was duidelijk herkenbaar. Anton bedankt. Ik hoop de overigen daarmee niet tekort gedaan te hebben.

De avond was overigens prima verzorgd. Hapjes en drankjes, aan niets ontbrak het ons. Complimenten aan een ieder die zich hiermee heeft bezig gehouden. Een bijzonder compliment aan Ritske en zijn 'crew'. Frisse meiden in de bediening maakten veel mannen dorstig en hongerig. (!)

In mijn korte speech heb ik teruggekeken naar het jaar 2009. Opvallend waren enkele optredens die mij persoonlijk enorm aanspraken. Vooral de programmering en de uitvoering van de diverse stukken waren van een toenemende kwaliteit. Ik hoop dat deze lijn in 2010 voortgezet zal worden.

We moeten toewerken naar de CD-opnames in juni met als één van de hoogtepunten het jubileumconcert in september, waar de CD zal worden gepresenteerd aan het 'grote' publiek. Van ieder lid wordt volledige inzet verwacht tijdens elke repetitie. Arjan wees ons op enkele belangrijke spelregels die passen bij koordiscipline. Nu hebben we als HRM enerzijds en Arjan anderzijds een goed 'koohuwelijk'. In een goed huwelijk komt liefde van twee kanten, zoals ik u niet hoeft te leggen. Arjan verwacht veel van ons en wij verwachten veel van hem.

Ik ben dan ook van mening dat wij met het inzicht en de afspraken die wij hebben, naar een nog hoger plan zullen groeien met een programmering zoals afgesproken.

Het bewaken van deze afspraken zal voor mij dan ook het voornemen zijn voor ons jubileumjaar.

Ik wens u allen nogmaals een geweldig 2010.

Vriendelijke groet van

Henk van Merriënboer
Uw voorzitter

Van de redactie

Het jaar 2009 is voorbij. Alle aandacht is gevestigd op dit jaar 2010. **Een jubileumjaar!** Er staat ons als koor heel wat te wachten. Allereerst vond de redactie dat er een nieuw gezicht gegeven moest worden aan RANDVERSCHIJNSELEN. Het heeft even wat denkwerk en fantasie gekost, maar wij vinden het resultaat prachtig. Hopelijk delen jullie deze mening met ons. Ook drukkerij Quadraat verdient een applaus, want zonder hun medewerking kan zo iets niet gerealiseerd worden. En als je eenmaal gaat renoveren aan dit boekje dan blijf je bezig met het aanbrengen van veranderingen. Wat is het leven van een redacteur toch prachtig als hij zich kan uitleven op de PC. Wat nog veel belangrijker is, is het aanbod van kopij. Helaas schort het daar nog enigszins aan. Met honderd en één mannen, ons zelf niet meegerekend, moet het toch mogelijk zijn om 10 procent aan het schrijven te krijgen. Zelfs kopij geschreven met een IKEA potloodje wordt geaccepteerd. Oh ja nog even aandacht voor het jubileumnummer. Tot op heden hebben wij nog geen enkele reactie gekregen op onze oproep om zoveel mogelijk oude foto's en verhaaltjes op te sturen. Tien jaar HRM kunnen wij niet zo maar voorbij laten gaan, daar willen wij graag een prachtig bewaar exemplaar van maken. ***Dus aan de slag mannen!***

Voor het overige nieuws verwijzen wij naar de inhoud pagina. Er is voor een ieder weer het een en ander te lezen ter lering en vermaak.

Veel plezier en tot de volgende editie.

Wij hebben slechts één reactie gekregen op de puzzel in editie 2. De winnaar is inmiddels bekend.

HRM

Jubileum

2000-2010

VAN DE JUBILEUMCOMMISSIE.

De kop is er af. En op wat voor manier. Hebben jullie ook genoten van de nieuwjaarsreceptie? Wat een grote opkomst van koorleden en partners. Het weer van de laatste tijd had toch gemakkelijk roet in het eten kunnen gooien. Maar velen waren present, daarmee hun binding met HRM aangevend.

Een paar maanden geleden heb ik, namens de jubileumcommissie, Jan Bonnier gevraagd of hij mogelijkheden zag om iets muzikaals te doen op onze nieuwjaarsreceptie. Op een gegeven moment vertelde hij, dat er iets zou gaan gebeuren. Daarvoor waren van elke stem 2 zangers gevraagd mee te doen. Verder moest ik maar afwachten.

Welnu, met Anton van Dijk als tekstschrijver, hebben de heren een fraai stuk cabaret neergezet. De acteurs hebben ons verrast met goed toneelspel, waarbij ons koor en natuurlijk ook onze dirigent op de hak genomen werden. In het tweede deel bleek, dat het knapenkoor wel enige vorderingen gemaakt had in pakweg 60 jaar tijd. Co Braun liet zich als een bliksemsnelle muizenvanger kennen; let wel, de muis was misschien al dood, maar hij was wel echt. En dan te bedenken, dat hij zijn muziek nauwelijks kon lezen, laat staan dat hij naar de dirigent keek.

Ritske Groen verzorgde met zijn mensen de catering op voortreffelijke wijze. Natuurlijk in samenwerking met Cor

Rijsdijk, die inmiddels toch ook een beetje koorlid is geworden.

Zo is ons jubileumjaar dan van start gegaan.

De eerstvolgende activiteit staat gepland op **donderdag 21 januari**. Dan start de wijnverkoop. U koopt natuurlijk allemaal een aantal flessen rode wijn, een Merlot uit het zuiden van Frankrijk. Speciaal voor HRM gebotteld en dus voorzien van ons eigen etiket (ontwerp Ger Buitink).

De flessen kosten € 5,00 per stuk. Weinig voor deze mooie wijn. Ach, neem toch gelijk een hele doos, makkelijk te dragen en mee te nemen. We beginnen met een voorraad van 300 flessen. En om het makkelijk te maken : betalen doe je de week erop.

Wij van de jubileumcommissie denken, dat we deze 300 flessen nog dezelfde avond kwijt zijn. Een leuke fles om te verkopen aan anderen, maar ook om cadeau te doen!!! Overigens, rederij Fortuna heeft ook al toegezegd 20 dozen af te nemen, dus dan kunnen de koorleden niet achter blijven.

Ger Beikes.



Wij feliciteren:

Op:	wordt:	jaar:
22 januari	Jaap van Koppen	72
22 januari	Jan Vletter	71
24 januari	Roel Korpershoek	62
29 januari	Peter Stok	64
6 februari	Peter Hoevenaars	68
9 februari	Harm Alkema	78
9 februari	Aad Nieuwenhuijzen	80
10 februari	Peter Spanjersberg	59
13 februari	Kees Stolk	76
18 februari	Hans de Groot	71
19 februari	Willis Lathrop	47
20 februari	Wim Temperman	65
24 februari	Ies Dekker	60
24 februari	Hans Spiering	69
25 februari	Jack Siegers	75
1 maart	Gé Kersten	75
1 maart	Jan Molenaar	92
3 maart	Leen Sonneveld	78
5 maart	Wim Bley	73
12 maart	Hans Ophorst	63
16 maart	Frans Munts	81
16 maart	Henk van Pelt	78
29 maart	Hans Degeling	59
30 maart	Felix Welschen	87
1 april	Kees Brobbel	70
4 april	Luuk Kraak	72
12 april	Gerard van den Bos	71
15 april	Ko Braun	70

Allemaal alvast van harte gefeliciteerd en een fijne verjaardag toegewenst.



Na afloop van een repetitieavond, begin november, werden een aantal zangers verzocht zich te melden in het zaaltje naast de bar om een plan aan te horen dat *Jan Bonnier* en *Anton van Dijk* hadden bedacht.

De aantekeningen die zij op papier hadden gezet werd in de loop der tijd nog enige malen aangepast. Uitgangspunt was dat dit plan gepresenteerd zou moeten worden tijdens de nieuwjaarsreceptie van HRM op 7 januari 2010.

Medewerkers hieraan zijn;

Anton van Dijk, Jan Bonnier, Hans Schouten, Daan IJseldoorn, Paul van Grevenbroek, Ko Braun, Ger Buitink, Leendert van den Berg, Jaap van Koppen, Gerard Streefkerk, (2^e deel) Leo Molendijk.

INTENTIE:

Een persiflage op de gang van zaken bij repetities en uitvoeringen bij "Het Randstedelijk Mannenkoor."

Verdeeld in:

- 1^e optreden van het "Randstedelijk Knapenkoor" o.l.v. Willem Kreukboven kort na de oprichting
- 2^e optreden 60 jaar later o.l.v. Arnton (Willemsz) Kreukboven.

Repetities

Tijdens de eerste repetitie maandagmiddag 9 november bij Jan Bonnier thuis, werd het draaiboek doorgenomen en nog eens benadrukt dat e.e.a. vertrouwelijk blijft tot en met de dag van uitvoering. "Tussendoor wordt ook niet gelekt"! Daarna ging men aan de gang en spoedig bleek dat ook hier het gezegde van toepassing is "alle begin is moeilijk". Gelukkig was niet alles negatief aan het slot van die middag. Wel hoorde ik iemand nog even zeggen, " ik krijg steeds meer respect voor het werk dat Arjan iedere donderdagavond bij HRM moet leveren, en engelengeduld heb je zeker nodig".

Na twee repetities bij Anton thuis kon men in het vervolg iedere maandagmiddag terecht in de Kern. Cor Rijdsijk (koster) was altijd zo vriendelijk om de koffie stand-by te houden en gedurende het koffiedrinken werden de verschillen van inzicht doorgesproken en subiet opgelost. Naast het serieuze werd er ook veel gelachen.

Nieuwjaarsreceptie 7 januari 2010 voor de pauze



De avond begon met het optreden van het "Knapenkoor" o.l.v. *Willem Kreukboven* (AvD)

Op het toneel staan drie banken achter elkaar opgesteld en de piano er voor. En een banier met het logo "Het Randstedelijk Knapenkoor".

Als de "knapen" na veel rumoer en rotzooi trappen uiteindelijk **zitten roept de "dirigent" we gaan onze stembanden los** maken.

Dat lukt natuurlijk voor geen fluit en de uitspraak

lao,lao,lao,lao,lao i.p.v la, la, la, la is niet om aan te horen.

"Jongens, jongens, zingen jullie nu alsjeblieft eens een keer fatsoenlijk la,la,la,la,la,la". Dat moest bij die "knapen" wel ergens diep vandaan komen. Zo ging het ook met de uitspraak o,o,o,o, o, Dat werd het boerengeluid auw, auw, auw, auw, auw. Teneinde raad beslist "dirigent" *Willem Kreukboven* dat de knapen het eerste lied maar moeten zingen,

Laat het stil zijn....



Met begeleiding op de piano door *Willem Kreukboven* zingen de knapen; *Laat het stil zijn in de klas/leer ons eindelijk te zwijgen/laat Willem niet hoeven dreigen/zing op toon en zing het zacht...*

Terwijl het knapenkoor het 2^e couplet neuriet leest Leendert van den Berg gelijktijdig de volgende tekst; *Wilt u luist'ren naar de wens/voor het jaar negentien vijftig entweeduizend tien/hopen wij u gezond te zien/als een zeer tevreden mens/* bij het 3^e couplet zingt het koor;

Laat ons zingen o..ver..da..ag/doe maar mee..ee wees niet beschroo..oomd/zingen is't mooist waar u van droo..oomt/zing maar mee..ee op volle kracht.

Dan stelt meneer *Willem Kreukboven* voor het volgende lied "In een groen, groen, knollenland" te gaan zingen en brult Bintje Bonnier loei hard het nummer "zevenentwintig...." (volgnummer muziekcatalogus).

Gaandeweg de uitvoering plaste knaapje Ger Buitink in z'n broek omdat toiletbezoek niet was toegestaan. Dan weet Jaap van Koppen iets te melden dat bij Hans Schouten thuis was gebeurt. Op de vraag van de "dirigent" antwoordde Hans "er is thuis een zusje geboren meneer en haar naam is Grietje".

Toevallig was bij de dirigent thuis ook een baby geboren, een zoontje, met de naam Arnton, dus**Arnton Kreukboven**.

Bij aanvang van het lied "Hoog op de gele wagen" werd van de knapen de hoogste concentratie geëist omdat het maar niet wilde lukken met de juiste toon te beginnen. Te hard, onzuiver en slechte uitspraak!

Bintje Bonnier kreeg geen toestemming van de "dirigent" om de muziek te laten horen die hij thuis met z'n broer had gespeeld. Wel nam de "chef" de moeite om de partituur in te zien. Vond "Wellen rauschen" een mooi stuk "maar nu even niet"! "Misschien kunnen we dit op een later tijdstip instuderen en uitvoeren"!

Met de liederen "Hoog op de gele wagen" en "Naar de speeltuin toe" met daarin de solisten Paul van Grevenbroek, Jaap van Koppen en Ger Buitink werd het programma voor de pauze afgesloten. En mocht "Het Randstedelijk Knapenkoor" een dankbaar applaus is ontvangst nemen.

Na de pauze (**± 60 jaar later**) was het karakter van de avond totaal anders. De zangers, meestendeels van hen uit het voormalig "Het Randstedelijk Knapenkoor" aangevuld met "nieuw lid" Leo Molendijk, waren gekleed in zwarte pantalon, wit smokingoverhemd en rode das.

Het koor stond nu o.l.v. **Arnton Kreukboven**, (zoon van Willem, toentertijd dirigent van Het Randstedelijk Knapenkoor).

Terwijl de koorleden op de bühne hadden plaatsgenomen en rustig met elkaar in gesprek waren gaf koormeester Deo (Daan IJselendoorn) het teken te gaan staan omdat de "dirigent" de bühne betrad.

Deze nam vervolgens plaats achter zijn piano, schikte de muziek en pas nadat de koormeester ook zijn plaats had ingenomen gaf hij zijn zangers aan te gaan staan en de koormap te openen.

Met het introductielied "Kun je nog zingen zing dan mee" werd het tweede deel van de avond geopend. Vervolgens ging de wens van Jan (Bintje) Bonnier in vervulling, gedaan omstreeks 1950, met het zingen van "Wellen rauschen". Deze première was de grootste verrassing van de avond. En werd door het koor met veel overgave gebracht. Een daverend applaus was het gevolg.



Als na dit succes de dirigent zich zo verdiept in zijn loog dat hij per abuis zijn zangers vergat aan te geven plaats te nemen, werd hij door Gerard's overdreven hoesten

en kuchen attent gemaakt en daardoor min of meer gedwongen zich af te wenden van het publiek om zijn moment van onachtzaamheid te herstellen.

Aan het slot van de avond zongen de mannen op de bühne het "HRM-koorlied" van arrangeur, dirigent en regisseur Anton van Dijk alias Arnton Kreukboven. Daarna nam hij plaats bij het kerkorgel om de zangers en hun partners in de zaal muzikaal te begeleiden bij de tweede uitvoering daarvan.

Als toegift zongen de 11 mannen op de melodie van de "Zilvervloed",

Heb je al gehoord van dat prachtige koor,
dat koor van die ouwe knapen?
Zij zingen met vuur alle lijsten van de muur
Hun zuiverheid is hun wapen
Wat is dat koor een weldaad voor je oor!
Zij zingen met gemak de pannen van je dak
en gaan voorlopig nog jaren door;
zij gaan voorlopig, voorlopig nog jaren door.
Zij gaan voorlopig nog ja...ren door!

Met de goede wens voor het jaar 2010 werd de avond afgesloten.

Gerard Streefkerk.



Kerstconcert in



Maar dit jaar had onze dirigent Arjan Breukhoven een geniale ingeving. Met de medewerking van het Michiel Andriaansz. de Ruyterkwintet werd er een prachtige intrada gehouden. Met een indrukwekkend trompetsolo werd de avond geopend en werd als samenzang het lied 'Komt allen tezamen' gezongen. Het koor vervolgde met het eerste couplet van 'Stille Nacht', wat werd vervolgd met het 2^e couplet vanaf de Bovengalerij van de kerk. Mede door de akoestiek van De kerk kreeg de uitvoering van dit prachtige lied een geheel andere lading. Tijdens het derde couplet daalden de 18 koorzangers voorzichtig de trap af naar het schip van de kerk om vervolgens het laatste couplet van de samenzang te zingen. En zo kreeg het lied 'Stille Nacht' een bijzonder mooie kerst verpakking. In december van dit jaar hoopt het koor weer voltallig aanwezig te zijn, om weer een prachtig concert te kunnen geven. Hoe? Het koor laat zich graag door zijn dirigent verrassen.

hogere sfeer.....

Het kerstconcert op 18 december 2009 werd in tegenstelling tot voorgaande jaren eens in een ander jasje gestoken. De trouwe bezoekers van de voorgaande kerstconcerten in de St. Catharijne kerk weten en waarderen de uitvoering van “Stille Nacht, Heilige Nacht” van Het Randstedelijk Mannenkoor, dat dit achter in de kerk werd gezongen. Met de prachtige akoestiek van deze oude kerk kreeg menig toehoorder kippenvel en dat was zeker niet van de kou.



Koorzanger



Een potloodje

Het onzijdige woord potlood betekend volgens het woordenboek 1: poetsmiddel voor kachels, 2: schrijfstift in huls. Ach daar doe je niet veel mee. Misschien als je er de kachel mee poetst dat je meer warmte ontvangt door een schone kachel, en van een schrijfstift zonder huls krijg je vieze handen. Niet zinvol voor ons zo'n betekenis. Of toch iets?

Wanneer krijg je het warm? Natuurlijk als iets warmte afstraalt. Dat is waar. Door een voordracht kun je een warm gevoel krijgen als het warmbloedig wordt voorgedragen. Dat is ook waar. Wanneer kun je als koor warmte uitstralen bij een lied? Juist: door het goed te kunnen zingen. Dan ben ik toch wàt blij dat er hulsjes zijn met een schrijfstift erin. Daarmee kun je belangrijke zaken noteren bij de tekst, domweg omdat wij niet alles kunnen onthouden. Die belangrijke zaken die je hebt opgeschreven kan de uitvoering, de voordracht, alleen maar verbeteren.

Twee voorbeelden. Toen ik studeerde bij mijn orgeldocent Jan Brandwijk en later aan het conservatorium bij Wim van Beek, Bert Matter, en voor piano bij Albert Brussee, werd er regelmatig iets in de muziek bij gezet door de docent. Aantekeningen die bedoeld waren om de voordracht te verbeteren. Tot op de dag van vandaag heb ik daar plezier van! Dan bedoel ik bijvoorbeeld momenten waarop, bij wijze van spreken, adem moet worden gehaald in het muziekstuk of met welke vinger je de betreffende toets moet indrukken. Ik denk ook aan een preek die ik eens zag van een dominee die helemaal vol stond met geel gearceerde regels en

onderstreepte woorden en haaltjes in de tekst wat betekende dat hij even stilte wilde hebben, soms wat sneller gesproken, soms langzamer en met meer nadruk, soms wat harder, daar wat zachter of zelfs fluisterend.

Allemaal boeiend, allemaal professionals die toch ook aantekeningen maken om de voordracht te verbeteren, allemaal om de maximale aandacht te kunnen krijgen.

Nu zijn wij als koor natuurlijk geen professionals, dat weet ik ook wel, maar vaak merk je toch allemaal dat zaken die we eerder besproken hebben snel vergeten worden. Okay, als de druk niet hoog is door uitvoeringen die op stapel staan, dan mag het wel eens even iets langer duren, al is dat wel weer zonde van de tijd. Maar nu staat de cd-opname voor de deur op 2 en 3 juni. Het gaat er eerst om dat we allemaal (!) onze nootjes zonder problemen kunnen zingen, en dan de tekst, en dan komt de voordracht pas om de hoek kijken.

Normaliter wil ik voor een opname 1 à 1 ½ jaar de tijd hebben voor de voorbereiding erop. Nu hebben wij maar, en ik schrijf zeer bewust het woordje 'maar', een half jaar. Dat houdt in vanaf 1 januari: 21 donderdagen, maar waar wel bijvoorbeeld een receptie en een Hemelvaartsdag vanaf gaat. Je denk misschien wel dat het ruim is, maar de praktijk leert dat 20 repetities zo voorbij zijn. Bij elkaar niet meer dan 2 etmalen in uren en dan toch zo'n 15-18 nummers goed instuderen... Voorwaar een grote en verantwoordelijke klus.

Daarom aan iedereen gevraagd: zoals ik ook tijdens de nieuwjaarsreceptie zei: heb aandacht tijdens de repetities, gebruik het schrijfstiftje in de huls (ik heb er wel een paar in mijn koffer nog liggen) en zorg daarmee dat je weet wat je zingt, met daarbij de juiste noten en de juiste voordracht.

Dan alleen kunnen wij op onze cd laten horen dat wij een koor zijn die een warme voordracht hebben.

Ik wens jullie allemaal een fantastisch en oplettend jaar toe op ons (het) Randstedelijk Mannenkoor.

Arjan



De vrouw achter het koorlid

Ik ben Veronica Korpershoek, echtgenote van Roel de bariton. Sinds enige jaren is Roel lid van Het Randstedelijk Mannenkoor. Hoe dat tot stand kwam?....

W el, zijn vriend Ger Buitink had al enige malen gevraagd, joh Roel ga eens mee naar een repetitieavond. Nee joh, dat is niets voor mij. Nou moet u weten dat zijn moeder tot haar 70^{ste} levensjaar heeft gezongen in een bekend Vlaardings gemengd koor. Op een koffieochtend bij mijn vriendin Lenie, (echtgenote van Ger) begon Ger er weer over (Roel was op zijn werk). Ik zei, uit zichzelf gaat hij niet met je mee, maar als je hem nu eens onverwachts op gaat halen op donderdag, dan weet ik zeker dat hij mee gaat. Roel komt thuis uit zijn werk op de bewuste donderdagavond en zegt dat hij 's avonds het e.e.a. gaat klussen. Nee, dat doen wij wel een andere keer, zeg ik, want ik weet natuurlijk dat Ger straks komt. Enfin, Ger komt langs en Roel is stomverbaasd maar gaat zonder te mokken met hem mee. Om 10 uur komt hij thuis en op mijn vraag, "hoe was het" zei hij heel enthousiast..nou ik ga volgende week weer, was waanzinnig leuk. Vanaf dat moment is de donderdagavond heilig verklaard. Hij had nooit gedacht dat hij het zo leuk zou vinden. In die tijd had hij erg veel stress van zijn werk maar als hij naar het koor was geweest was hij

alles kwijt, wonderbaarlijk wat een zangavond al niet kan doen. Hij geniet elke keer weer van deze bijeenkomsten.

Als zijn echtgenote wil ik natuurlijk ook graag mee naar de concerten, ware het niet dat ik doof ben. Nu heb ik wel hoor-toestellen maar ik ben afhankelijk van spraakafzien (liplezen) en de geluiden die ik "binnen" krijg daar is geen touw aan vast te knopen. Nu ben ik niet altijd doof geweest en weet dus wel hoe een muziekinstrument klinkt of hoe het klinkt als een man of vrouw zingt en dat gebruik ik. Ik hoor met mijn ogen en mijn geheugen!

In de afgelopen jaren dat Roel bij het koor zingt, heb ik mij eigen gemaakt met het feit dat ik vooraan moet gaan zitten bij een concert of zangavond maar dat is natuurlijk niet altijd mogelijk. Bij een kerkdienst kan nog wel het e.e.a. worden geregeld maar bij een concert...dat is een heel ander verhaal.

Maar goed, als ik vooraan zit dan kan ik naar de lippen van onze zang wonders kijken, iets wat zij mij wellicht helemaal niet in dank afnemen. Soms maak ik ook gebruik van mijn vriendin Lenie om naar haar mond te kijken om mee te zingen. Niet met mijn stem natuurlijk, want ik hoor mijzelf niet en de kans dat de zaal of kerk dan leeg loopt is erg groot!!

Op een uitje van het koor naar Brugge en Gent, twee jaar geleden, zaten Lenie en ik vooraan op de eerste rij van de kerk in Gent. Maarten Smeding en een vrouwelijke fluitiste waren de speciale gasten die dag. Nu had ik Maarten al eens zien zingen maar had hem nog nooit gehoord. Toevallig had ik die week andere leen hoorstellen gekregen en kon anders "horen". Maarten stond voor ons en zong Sanctus, een lied waar hij zijn zangkunsten zelfs vanuit zijn tenen haalt, zo mooi zo emotioneel, geweldig. Voor het eerst, omdat hij voor ons stond, kon ik hem horen, ook al om dat hij vrij hoog zingt.

Dat was zo mooi, dat ik het helemaal koud had en zat te rillen en de tranen over mijn wangen liepen. Na afloop ben ik op hem af gestapt en heb hem bedankt voor het prachtige zingen.

Ik vertelde dat ik doof was en hem wel ooit had zien zingen maar nog nooit had "gehoord". Hij vond dat zo mooi, hij besefte toen pas dat er ook mensen zijn die niet kunnen horen. Hij vond dit het mooiste compliment uit zijn carrière en zou dit nooit vergeten. Wat die man ten gehore brengt is fenome-

naal. Bij Sanctus ging hij helemaal op zijn tenen staan om de klanken uit te brengen. U ziet dit waarschijnlijk niet, maar mensen met een hoorprobleem letten veel meer op details, die andere niet zien. Onze waarnemingen zijn heel goed. Een voorbeeld. Ik kan intens genieten van het dirigeren van Arjan, geweldig is dat en de expressie op zijn gezicht, dat zegt heel veel!! Heeft u daar wel eens op gelet hoeveel werk deze man op een concert verzet? Hij zal weinig last hebben van een vast zittende schouder!! Het is geweldig mooi om naar te kijken. Ook de expressies op het gezicht van ieder koorlid, is een lust om naar te kijken. Ik zie dingen waar een ander helemaal niet oplet maar ik geniet er wel van.

Zo kun je ook genieten van een optreden. Soms kan ik mijn ringleiding in een kerk gebruiken, ik hoor dan "iets" van een geluid al is dit alleen maar herrie, ik "hoor" er dan wel bij!! IK heb mij veel dingen zelf aangeleerd om dat ik er bij wilde zijn. Het is beslist niet leuk voor een koorlid als zijn echtgenote of vriendin niet mee gaat naar een optreden, op deze manier kan ik er wel bij zijn. Vaak kost het mij dagen om dan al de herrie uit mijn hoofd te krijgen maar dat heb ik er wel voor over.

Dus mannen als u mij weer vooraan ziet zitten en ik kijk intensief naar u, dan weet u dat ik naar u lippen kijk om mee te "zingen" en dat u niet toevallig "iets" op uw gezicht heeft wat u dan af moet vegen!!

Als je er bij wilt horen dan moet je daar zelf aan werken ook al kun je niets horen.

Veronica Korpershoek

Lach van de dag



Militaire keuring

Een chauffeur komt op de militaire keuring en wil graag afgekeurd worden. Hij komt bij de keuringsarts en moet zich uitkleden.

"Beroep?" vraagt de arts.

"Beroepschauffeur."

"Wat zijn je gebreken?" vraagt de arts.

"Mijn koplampen werken niet," zegt de jongen.

"Hoe bedoel je," vraagt de arts.

"Ik bedoel: ik heb slechte ogen."

"We zullen eens zien," zegt de arts en loopt naar de kaart met de kleine en grote letters.

De arts wijst op kleine letters: "Kun je dit lezen?"

"Nee, sorry," zegt de jongen.

De arts wijst op grotere letters: "Kun je dit dan lezen?"

"Nee, sorry," zegt de jongen.

De arts wijst op de allergrootste letters: "Kun je dit dan lezen?"

"Absoluut niet," zegt de jongen.

"Dat is inderdaad niet zo best," zegt de dokter, "maar ik heb nog een tweede test."

Nu laat de dokter een spiernaakte meid voor het bord gaan staan.

"Zie je wat?" zegt de dokter.

"Niets," zegt de jongen.

"Nou," zegt de dokter, "misschien werken je koplampen niet, maar je richtingaanwijzer doet het prima."



(VOORMALIG) KNAPENKOOR STEELT DE SHOW TIJDENS NIEUWJAARSRECEPTIE

De voorzitter had het in december al enkele malen aangekondigd: “Tijdens de nieuwjaarsreceptie op donderdag 7 januari 2010 gaat er iets bijzonders gebeuren”. Voor de rest tilde hij geen enkel tipje van de sluier op. Derhalve bleven de zangers en hun partners tot op het laatste moment in het ongewisse over wat er stond te gebeuren. Na afloop van de gezellige en met humor overgoten bijeenkomst was iedereen het er echter over eens, dat de verwachtingen beslist niet te hoog gespannen waren geweest.

Het begon de eerste donderdagavond van het jaar 2010 overigens zoals al sinds 2001 gebruikelijk. De opgeruimde (figuurlijk) en in het nette pak gestoken voorzitter Henk van Merriënboer verwelkomde alle receptiegangers persoonlijk. Daarna stond de door Ritske Groen gerekruteerde horecabrigade direct paraat om iedereen te verwennen; allereerst met een kop koffie en een jubileumgebakje. Dat verwennen hielden de vriendelijke medewerkers(sters) de hele avond op een deskundige wijze vol. Cor Rijdsdijk mocht toekijken en zag tevreden, dat het wat betreft de horeca allemaal zeer goed was. De voorzitter gunde de aanwezigen een half uur voor het ceremonieel van het handen schudden

(veelvuldig) en het kussen (lang niet altijd). Om acht uur pakte hij de microfoon om zijn traditionele nieuwjaarstoespraak tot de aanwezigen te richten. Henk blikte in het kort terug op de hoogtepunten van 2009 (benefietconcert najaar en kerstconcert) en stond wat langer stil bij het jubileumjaar 2010. Aan het eind van de toespraak, waarin hij getuigde van optimisme en een mooie toekomst voor het koor, stond hij even stil bij de leeftijdsopbouw van het ledenbestand. Met nauwelijks ingehouden trots kondigde hij vervolgens aan een optreden van Het Randstedelijk Knapenkoor.

Voorstelling.

De aanwezigen gingen er eens echt voor zitten maar moesten al snel vaststellen dat het ging om koortje van eigen leden, die een jongenskoor van vlak na de oorlog uitbeeldden. Dat deden de mannen met verve, overtuiging en veel humor. De voorstelling van meer dan een half uur boeide van de eerste tot de laatste minuut. Het daverende applaus na afloop was dan ook zeker verdiend. Anton van Dijk, Jaap van Koppen, Jan Bonnier, Leendert van den Berg, Leo Molendijk, Daan IJselendoorn, Ger Buitink, Ko Braun, Hans Schouten, Paul van Grevenbroek en Gerard Streefkerk mochten tevreden zijn over hun prestaties.



Ruim een kwartier later bleek tot ieders verrassing, dat er nog een tweede acte op het programma stond.

Dezelfde acteurs speelden een reünieconcert van het knapenkor uit de jaren vijftig van de vorige eeuw. De dirigent en de zangers in de zaal kregen tijdens de persiflage een ludieke spiegel van het wekelijks functioneren voorgehouden.

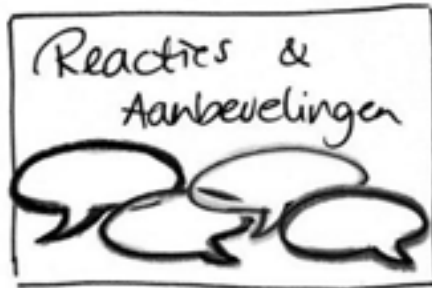
Het reüniekor besloot het concert met een koorlied, waarin de lof op het Randstedelijk Mannenkor werd bezongen. De tekstschrijver had een goed te zingen en toepasselijke tekst op papier gezet. Wel een beetje jammer dat die tekst werd uitgezongen op de melodie van het Amerikaanse Volkslied, The Star-Sprangled Banner. Een volkslied verdient respect.

Tussen de bedrijven door sprak Arjan Breukhoven de zangers nog enkele minuten toe. Hij drong andermaal aan op discipline tijdens de repetities.

De laatste bijdrage van de voorzitter was de bekendmaking van de koorman van het jaar. Deze eer viel Cees Brobbel ten deel, de man met een grote kennis van financiële zaken, die veelal op de achtergrond heel belangrijk koorwerk doet.

De avond werd besloten met samenzang. Onder leiding van Arjan Breukhoven zongen mannen en vrouwen vier bekende liedjes, met voor de gelegenheid aangepaste teksten, uit het koorrepertoire. Na de laatste tonen ging iedereen met een lach op het gezicht huiswaarts. De nieuwjaarsreceptie aan het begin van het jubileumjaar was bijzonder. Dit in het met name door de inbreng van het knapenkor.

Peter Hoevenaars.



Antwoord op het artikel van Anton van Dijk
Randverschijnselen 26 november 2009

Beste Anton,

Ik ben het helemaal met je eens.

Ik zing nu alweer zo'n 43 jaar in een mannenkoor en het is 43 jaar hommeles bij het opstellen van een koor.

Ook veroorzaakt het telkens frustraties en wijvingen naar elkaar en de koor- meester, die zijn stinkende best staat te doen, om dat zootje ongeregeld bij elkaar te zetten.

Het heeft ook wel een oorzaak en zeker geen desinteresse.

Een mannenkoor bestaat nu eenmaal voor een groot deel uit wat oudere heren, die stuk voor stuk ieder op zijn eigen wijze het probleem hebben dat het kort verband geheugen het af laat weten.

Daar doe je weinig aan dat is gewoon slijtage.

En nu elke keer die show op te zetten, voor mij hoeft het niet.

Dat wil niet zeggen dat de koor- meester met pensioen mag.

Integendeel, want ook deze manier van opstellen mag ook wel eensgezind netjes verlopen.

Het komt natuurlijk regelmatig voor dat we met andere koren samen werken.

Dan moet er ook gewisseld worden.

Alleen dan is het wel wat eenvoudiger want iedereen zit al op zijn eigen vertrouwde plaats.

Ik hoop dat er goed over deze stelling nagedacht wordt.

Want frustraties vlak voor een concert, komen niet ten goede aan het concert zelf.

groeten van Wim Temperman.

Beste zangvrienden,

Mede namens mijn supporters wil ik jullie complimenteren met het prachtige concert in de Sint-Catharijne kerk.

De mensen die ik heb gesproken waren erg enthousiast over zowel ons optreden alsook de bijzondere bijdrage van het Kwintet van de Koninklijke Marinierskapel en Martin Zonnenberg. Daarbij waren wij onder de indruk van het vakmanschap van Arjan.

Al met al hadden wij een prachtige avond.
Speciaal compliment voor de makers van het programmaboekje; mooie lay-out en goed verzorgd.

Met vriendelijke groet,

Koos Bouter
Bariton.

Nieuwjaars bijeenkomst HRM

Mijne Heren collega-zangers,

Namens de jubileumcommissie wil ik jullie complimenteren met jullie optreden. Ik ben persoonlijk zeer verheugd, dat er op 'mijn' verzoek aan Jan Bonnier om iets muzikaals in elkaar te zetten voor de nieuwjaarsreceptie, zo geweldig is gereageerd. Zonder te weten wat er zou gaan gebeuren, merkte ik wel dat er iets bijzonders op stapel stond. Het was buitengewoon verrassend hetgeen jullie hebben neergezet. Ik denk dat veel leden en partners verrast hebben toegekeken en hebben genoten van dit cabarettalent in ons koor. Het getoonde paste ook zeer goed bij de start van dit jubileum. Jullie hebben de koorleden en hun dirigent een spiegel voorgehouden.

Compliment ook aan Anton, die de teksten heeft verzorgd. Knap gedaan!

Hartelijk dank voor jullie inzet en enthousiasme.

Ger Beikes.



Optreden van twee generaties dirigenten

‘Geen dag zonder lach!’

Tijdens de nieuwjaarsreceptie van Het Randstedelijk Mannenkoor was er een bijzonder optreden gepland. Twee generaties dirigenten, vader en zoon Kreukboven, zorgden voor een afwisselend concert. Allereerst was er vader Willem Kreukboven die nog een keer optrad met Het Randstedelijk Knapenkoor, zoals hij dat in de jaren vijftig ook deed. Zijn zoon Arnton leidde een groep van tien zangers die voor deze gelegenheid speciale liederen hadden ingestudeerd.

Kletskoppen

In een gesprek na afloop van de nieuwjaarsreceptie pratten we nog wat na met de beide dirigenten. Willem herinnert zich de repetities nog goed. De jongelui waren volgens de dirigent in de jaren vijftig zeer gemotiveerd om te zingen, alleen de repetities waren soms wat chaotisch. Willem: ‘Ik zie het nog zo voor me; meestal kwam er wel één van de koorknappen te laat. Altijd met dezelfde smoes dat de Spijkenisserbrug open stond. Ook hadden we een stel kletskoppen op de laatste rij, Hans en Bintje die eeuwig zaten te praten met elkaar. Ik weet

nog dat Hans een zusje kreeg op dezelfde dag dat mijn zoon Arnton ter wereld kwam. Het meisje, dat Grietje heette, is dus nu even oud als Arnton. Ik herinner me nog goed dat wij ook een zogenaamde 'koormeester' hadden, die Deo heette. Zijn taak was vooral de jongelui netjes op hun plaats te zetten. Ik zie dat nu in het koor van mijn zoon Arnton ook gebeuren. Het is een heel belangrijke taak.'



Willem voegt daar nog aan toe dat vooral het plezier in het zingen voorop stond. 'Mijn motto was toen al : 'geen dag zonder lach!' Wat hadden we vaak plezier met elkaar! De jongens zongen uit volle borst mee en dat kon ook met liederen zoals 'Hoog op de gele wagen'. Een topper was ook 'Af en toe gaan pa

en moe met ons naar de speeltuin toe'. En het leuke was dat nu, in het gebouw De Kern, de hele zaal weer mee zong. Iedereen kende dat lied nog goed. Het klonk weer als vanouds. Ook het bekende nummer 'Laat het stil zijn' oogstte veel bijval. Dat was een goede keuze, vooral door de bijdrage van Leendert tijdens het tweede couplet. Heel sfeervol.'

Arie Scheurtuinen

Willem Kreukboven leidt nu geen eigen koor meer, maar hij volgt natuurlijk de verrichting van zijn zoon Arnton op de voet. Ook is hij een fan van de bekende dirigent Arie Scheurtuinen, een jonge veelzijdige vakman, die veel succes heeft in binnen-en buitenland. 'Die man leidt zelfs drie grote koren, waaronder een plattelandskoor met meer dan honderd mannen. En tegenwoordig nemen ze zelfs cd's op om zoveel mogelijk mensen kennis te laten nemen van hun kwaliteiten. Ook componeert hij liederen, waarvan het koor er één ten gehore bracht. Nietwaar Arnton? Ging dat niet over ene Anneliese!'

Het optreden van zoon Arnton was eveneens een succes. De tien speciaal voor deze avond geselecteerde mannen waren op hun best in het door Arnton Kreukboven 8 jaar geleden gecomponeerde koorlied, dat nu weer werd gezongen. Heel toepasselijk is de eerste regel: 'Niet om roem of eer, wij zingen veeleer om 't plezier'.

'Die ouwe knapen'

Het koor begon de uitvoering met het bekende lied 'Kun je nog zingen, zing dan mee'. Vierstemmig en zuiver. Daarna volgde het ontroerende 'Wellenrauschen', vroeger gespeeld en gezongen door Bintje Bonnier. Arnton tot slot:

'Als toegift zongen we het speciaal door mij gecomponeerde lied over 'die ouwe knapen' van Het Randstedelijk Mannenkoor. Ik vond het leuk om voor deze nieuwjaarsreceptie iets nieuws te maken. Bovendien bestaat het koor tien jaar. De slotregel 'Zij gaan voorlopig nog jaren door' vond ik heel toepasselijk. De begeleiding op het prachtige orgel van De Kern maakte dat het een waardig slot was van ons optreden.'

Heleentje van C.





Programma van optredens

Zaterdag 30 januari 2010, aanvang ca. 13.30 uur.
Nationale Korendag, Dorpshuis te Hekelingen

Zondag 16 mei 2010, aanvang ?
Zangdienst in de Catharijnekerk te Brielle.

Zaterdag 25 september 2010, aanvang 20.00 uur
CD presentatie concert in Theater Zuidplein te Rotterdam.

Woensdag 15 december 2010, aanvang 20.00 uur.
Groot Kerstconcert in de Grote Kerk Maassluis.

Donderdag 23 december 2010, aanvang 20.00 uur.
Jubileum Kerstconcert in de Catharijnekerk te Brielle.

---oooOOooo---